

[Damgaard Nielsen]

Mit indlæg skal blive ganske kort. Jeg vil godt fortsætte dér, hvor jeg slap før, for næppe havde jeg forladt talerstolen, før også VS kom med en motiveret dagsorden, og så ved vi, at der ryger yderligere træ i papirkurven.

Jeg kom engang i en debat med en af mine gode venner. Vi snakkede om, hvad der var værst: dobbeltmoral eller ingen moral, og det havde han et frygteligt besvær med at give mig svar på. Så sagde han, at han desværre ikke kunne give mig et svar, men han kunne da i hvert fald sige, at han, der ingen moral havde, havde heller ikke noget at bruge den til.

Om al vor ulandsbistand vil jeg påstå, at hvis ikke den kan starte ved personen selv, så har han ingen, i hvert fald ingen moralsk betydning, for så er det kun flotte ord, vi pynter os med. Jeg har forsøgt at forklare, at ulandsbistand har noget at gøre med, at vi indskrænker vore aktiviteter og nedskærer vort eget forbrug. Ergo, vi indstiller os efter nødvendighedens lov.

VS har ikke, i hvert fald ikke i den korte tid, jeg har opholdt mig herinde, optrådt, undtagen det skulle være til øget forbrug, når man forlangte et eller andet fra det offentlige. Vi har jo alle sammen det, vi har behov for i det daglige. Det, vi slås for, er jo bare det øgede forbrug og den øgede forurening, vi forvolder med det, vi kæmper os til. Det skulle VS skrive sig bag øret, før man kommer med en dagsorden i forlængelse af det forrige punkt, vi havde til debat her.

Albrechtsen (VS):

Fremskridtpartiet har lov til at mene om andre partier, at de bør lade være med at fremsætte dagsordensforslag. Det er nu ikke noget, vi er påvirkelige af.

Jeg forstår for så vidt godt, at vi efter de to foregående debatter kun har haft en kortvarig debat om dette forslag. Men jeg kan da tilføje, at det er glædeligt for os i VS, at det forslag, vi har fremsat, har givet anledning til reaktioner og diskussioner også uden for dette hus. Og som jeg var inde på det under de foregående debatter, er diskussionen uden for dette hus af helt afgørende betydning, og forslaget skal selvfølgelig også ses i den sammenhæng.

Jeg har selvfølgelig konstateret, at der ikke umiddelbart er flertal for forslaget. Men jeg hæftede mig samtidig ved, at selv hr. Bjørn Elmquist dog havde fundet en række punkter, som han umiddelbart havde sat plus ved, men som måske var blevet til spørgsmålstegn, da han læste bemærkningerne. Hr. Stinus havde flere punkter, han havde sat plus ved, og hr. Riishøj havde ganske mange punkter og så nogle, han havde sat spørgsmålstegn ved. Det vil sige, at der med udgangspunkt i dette forslag godt kan blive en konkret diskussion, også i udenrigsudvalget, om i hvert fald lidt af det.

Vi har jo ikke den opfattelse, at fordi vi ikke kan få det hele igennem, vil vi afstå fra at få mindre ting igennem.

Blot et par korte bemærkninger til nogle af de konkrete spørgsmål, der blev rejst. Det kan godt være, at hr. Riishøj har ret i, at vi skal diskutere spørgsmålet om gavebistanden i relation til fattigdomsgrænse. Det kan godt være. Jeg er ikke sikker på det. Jeg tror, at lande med mellem 400 dollar og 700 dollar i gennemsnitsindkomst kan have ganske svært ved på realistisk vis at forpligte sig til at tilbagebetale lån. Men det kan vi diskutere. Det er et seriøst argument, hr. Riishøj fremfører, synes jeg.

Derimod må jeg sige, at kritikken af vores forslag om at foretage en afbinding, som har været fremført fra forskellig side, forstår jeg ikke. Vi har understreget, at efter vores synspunkt skal danske virksomheder naturligvis have fuldstændig samme adgang som f.eks. vesttyske eller britiske eller østeuropæiske virksomheder til at komme ind på dette marked. De skal bare ikke, i og med at det er dansk bistand, have en fortrinsstilling, som kan indebære, at et uland, der i forvejen er plaget af alle mulige problemer, skal tvinges til at vælge et dårligere produkt, en dårligere leverance, end de ellers ville kunne få på verdensmarkedet.

Det er det princip, vi ønsker at få fastslået, og det princip ønsker vi selvfølgelig også at den danske regering skal arbejde for på verdensplan, således at det hindres, at der opstår protektionisme i kølvandet på ulandsbistanden. Der er ifølge dens natur, når man binder, som udenrigsministeren har tænkt sig, en art indbygget protektionisme i ulandsbistanden, og vi er imod protektionisme. Vi